

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

30. maj 2012

Besvarelse af spørgsmål 175 alm. del stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 30. april 2012 efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

I artiklen i Børsen den 29. marts 2012 "Myndigheder erkender skøn-maleri af egen rolle" er juridiske eksperter citeret for følgende:

"Men den holder ikke, siger juridiske eksperter.

"Det må være en konsekvens af lovens krav, at væsentlige konklusioner ikke kun kan blive fremført mundtligt," siger juraprofessor og ekspert i selskabsret ved Aarhus Universitet, Paul Krüger Andersen, der suppleres af sin kollega ved Syddansk Universitet, juraprofessor Nis Juul Clausen:

"Hvis de mundtlige advarsler fra det afsluttende møde ikke går igen i den skriftlige, så er de der ikke," siger han."

Ministeren bedes oplyse, om han er enig heri. Er ministeren uenig, bedes ministeren redegøre for, på hvilket grundlag ministeren er uenig.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Jeg skal indledningsvist henvise til min besvarelse af ERU alm. del - spørgsmål 172, hvoraf det fremgår, at Finanstilsynet har oplyst overfor mig, at tilsynet i væsentligt omfang har strammet op på sine administrative processer for afrapportering til pengeinstitutter siden 2009.

Finanstilsynet har i tilknytning til det stillede spørgsmål oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

"Det fremgår af lov om finansiel virksomhed § 346, stk. 3, at væsentlige konklusioner fremsendes til virksomheden i form af en skriftlig rapport.

Der er ikke i forvaltningsretten en generel regel om, at afgørelser, der træffes af en forvaltningsmyndighed, skal være skriftlige. Det følger dog af forvaltningslovens § 23, at den, der får meddelt en afgørelse mundtligt, kan forlange at få en skriftlig begrundelse for afgørelsen, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

En mundtlig afgørelse har således samme gyldighed som en skriftlig afgørelse, medmindre andet følger af særlovgivningen.

Der er dog naturligvis dokumentationsmæssige fordele ved skriftlige afgørelser. Finanstilsynet har strammet op på formen for sin afrapportering.

Den nuværende praksis udelukker imidlertid ikke, at konklusioner, som ikke er væsentlige, for eksempel påtaler af ubetydelige forhold, som virksomheden allerede har rettet op på, alene gives mundtligt."